

KS Na jami

Pomembni deli usklajene celote

Pet let »mlada« KS Na Jami se lahko pohvali z zelo uspešnim delovanjem. V kratkem času jim je uspelo navezati tesne stike z vsemi svojimi krajanji. Le-ti so začutili, da lahko preko hišnih svetov, ki so zelo dejavni in ki odlično sodelujejo s krajevno skupnostjo, rešijo večino svojih problemov. Predvsem so v KS zadovoljni z delovanjem delegatskega sistema.

Delegati so dejansko prenašalci želja, zahtev, mnenj in idej krajanov. Še posebej računajo z njihovim delom v samoupravni stanovanjski skupnosti, kjer se zelo zavzemajo za tako organiziranost strokovnih služb, da bodo s svojo kvaliteto in učinkovitostjo pomenile dejansko pomoč stanovanjski samoupravi. Tako okoli 3800 prebivalcev te KS resnično živi drug z drugim. Nekaj težav je s stanovanjski nove soseske Stara cerkev, ki se zaradi neugodnih zapisov in prispevkov v javnih medijih počutijo nekako nezaželeni. Vendar pravijo, da je začetna pregrada prebita in da bodo kmalu tudi stanovanjski te soseske začutili, da so pomemben del te dobro usklajene celote. Aktivnost KS pa je čutili tudi izven njenih meja. Uspešno sodelujejo z ostalimi KS, še posebej se ujamejo s sosednjima — KS dr. Petra Držaja in KS Zgornja Šiška — s katerima skupaj pripravljajo razstave in proslave ob raznih priložnostih. Zadnji tak dogodek, ki so ga pripravile omenjene KS skupaj, je bila proslava ob dnevu žena na O. S. Riharda Jakopiča. Vsem pa so verjetno znani po pripravi svojega krajevnega praznika, 22. junija, ki ga ob vrsti

spremljajočih športno-kulturnih prireditev zaključijo s plesom ob doskokišču stare skakalnice.

Seveda pa čisto brez problemov le ne gre. Največ jih je povezanih z novo sosesko Stara cerkev. Veliko število novih prebivalcev, novi gostinski lokali ter na novo urejeno semaforizirano križišče Tržne in Celovške je močno povečalo gostoto prometa. Kaj to pomeni za varnost (posebej otrok, ki jih je v novem naselju veliko) in onesnaženost zraka, ki že tako ni preveč čist, ni treba posebej poudarjati. Da bi čimprej rešili ta problem, so izdelali prometno študijo območja KS Na Jami. Od Komunalne skupnosti ljubljanskih občin bodo zahtevali, da v svoj srednjeročni plan vključi izvedbo te prometne študije in zagotovi vsaj minimalnih sredstev (6.000.000 din) za ureditev nekaterih najbolj perečih težav v KS. Velik problem so tudi parkirni prostori, zato nameravajo z odgovornimi dejavniki zagotoviti boljše izkoriščenost le teh, in sicer s tem, da bodo odstranili stare in nevarne avtomobile in prikolice. Z vselitvijo stanovanj v sosesko se je povečala tudi potreba krajanov po boljši preskrbi, zato se zavedajo, da se je nujno dogovoriti s predstavniki OZD za popestritev ponudbe blaga v trgovinah.

Se pa KS ubada še z nekim velikim problemom. Izvajalec del v soseski Stara cerkev, Pionir, je svoje delo opravljal precej malomarno; v stanovanjih je kopica napak, enako pa velja tudi za skupne naprave. O tem pa bomo več napisali v eni naslednjih števil.

Mile Jovanović

Odgovor na prispevek
v rubriki »Fotokronika«

»Mizarju delate krivico!«

»V« Javni tribuni« štev. 3—4 z dne 24. 2. 1986 je v rubriki Foto kronika neimenovani avtor izredno »bistroumno« opozoril na splošno nevarnost v prometu, ki naj bi jo povzročal smetnjak mizarja Škorca iz Šentvida. Že s fotografije, pod katero je bil zapisan omenjeni sestavek, je povprečnemu občanu lahko ugotoviti, kateri objekt predstavlja nevarnost. Prometni znak, ki opozarja na splošno nevarnost, je namreč nameščen natanko 80 cm od roba cestišča Celovške ceste, in je pravzaprav le-ta ovira, tako pešcem kot komunalcem, ki naj bi v zimskem času odstranili sneg za nemoteno hojo pešcev.

Ob tem se mi zastavlja vprašanje ustreznosti peš poti, o kateri pisec ni razmišljal. V letu 1981 je namreč krajevna skupnost Guncelje-Male Vižmarje na lastno pobudo in z lastnimi sredstvi uredila tako imenovano »začasno peš pot«, z namenom, da bi zagotovila varno hojo pešcem, ki so morali zaradi ozke poti dobesedno skakati pred kolonami vozil v jarek, kot tudi v živo mejo mizarja Škorca. Pred izvedbo del je krajevna skupnost lastnikom zemljišč zagotovila, da bo peš pot široka 1,5 m, da bodo lastniki zemljišča še naprej uporabniki tega zemljišča, ter da bo ob ukinitvi te peš poti na lastne stroške zemljišče vzpostavila v prvotno stanje. Kako posrečena rešitev je to bila, se lahko prepriča danes vsak, ki po tej poti hodi. Posebno v poletnem času je ta peš pot idealno počivališče za turiste, saj je namesto predvidene širine 1,5 metra široka 2,4 m, ravno dovolj za parkiranje avtomobilov, pa tudi za odmetavanje odpadkov v živo mejo mizarja Škorca.

O smetnjaku mizarja Škorca pa še tole: smetnjak je običajno postavljen tik ob živi meji, tako da je njegov zunanji rob 1,7 m od roba cestišča. Če ga delavci Snage ob čiščenju puščajo na sredini peš poti, bi se moral pisec sestavka obrniti nanje, ne pa na uporabnika. Za nameček naj dodam še to, da so ob popravilu Celovške ceste v letu 1985 izvajalci poslikali neprekinjeno črto, kar bi pravzaprav pomenilo, da lastniki hiš na Gunceljski 2 in 4 niti ne bi smeli z avtomobilom zapeljati na svoje dvorišče — drugega dovoza pa tako nimajo.

Menim, da si je pisec besedila nesramno privoščil »vrlega mizarja« in ga že vnaprej ožigosal kot potencialnega krivca za morebitno nesrečo na omenjenem cestišču. Ko bi bil sam bolj pameten in bolj samozaščitno osveščen, bi se pred objavo sestavka oglašil pri Škorcu in se z njim o morebitnem problemu pogovoril. Žal pa se pod svoj izdelek ni niti podpisal in »vrli mizar« ga ne more povabiti, da bi mu tudi on povedal svoje.

Prav zaradi tega sem napisal pričujoči sestavek in prosim, da ga v celoti objavite v »Javni tribuni«. Naj dodam le še to, da »vrli mizar Škorca« že četrto leto uživa težko prigarano, vendar zelo skromno pokojnino.

Jelka Vidmar

KS dr. Petra Držaja

Boj z »gluhimi ušesi«

KS dr. Petra Držaja je bila ustanovljena leta 1985, ko se je odcepila od KS Zgornja Šiška. Zavedajoč tega so imeli v začetnem obdobju precejšnje težave s pripravo planskih dokumentov. V le-teh je bila kot prednostna naloga zapisana

priprava idejnega projekta za toplifikacijo KS, za katerega se krajanji živo zanimajo. Ker leta 1985 s tem niso uspeli, so predlagali ustreznim SIS, naj projekt vnesejo v plane naslednjega srednjeročnega obdobja. Vendar prav zdaj ugotavljajo, da to ni bilo storjeno, zato v kratkem pripravljajo problemski sestanek z vsemi prizadetimi, da bi ugotovili, kaj se sedaj, ko so plani že sprejeti, sploh še da storiti.

Z Lekom, ki je lastnik zemljišča, na katerem je stavba KS, se dogovarjajo za zazidavo tega prostora. To bi bila večnamenska stavba s poslovnimi prostori in verjetno centrom obrtnih dejavnosti. Veliko pozornosti posvečajo povezovanju delegatov za zbor krajevnih skupnosti in delegatov za posamezne SIS s komisijami sveta. Seveda pa se srečujejo s podobnimi problemi kot v drugih KS. Krajanji še vedno ne vidijo možnosti vpliva pri sprejemanju sklepov, ne vidijo svojega mesta in vloge, trdijo, da sklepe sprejemajo mimo njih. Tudi z mladinsko organizacijo ne gre, kot bi si želeli. Formalno je bila konstituirana že lani, vendar še do danes ni zaživela. Problem predstavlja tudi neurejeno financiranje KS, zato bodo skušali v povezavi z delovnimi organizacijami v skupnih programih zagotoviti vsaj del sredstev, ki jih nujno potrebujejo za uspešno delovanje. KS skuša urediti tudi nekatere probleme pri preskrbi krajanov, vendar vsaj v dveh primerih za zdaj ni naložila na razumevanje. V mesnici Gavrilovič nikakor ne želijo spremeniti delovnega časa. Gluha ušesa pa imajo tudi v delovnih organizacijah, katerih lokali mejijo na škofjeloško samopostrežbo, ki je precej manjša za tako velik promet, kot ga ima. Pri bolnišnici Petra Držaja naj bi v kratkem postavili kiosk s sadjem in cvetjem, na Vodnikovi cesti pa telefonsko govornico.

Mile Jovanović

Notarjev turnir

Ob prvi obletnici smrti prvoborca in uglednega družbenopolitičnega delavca Medvoda Karla Notarja-Kovača je kegljaško društvo Medvode pripravilo kegljaški turnir, posvečen njegovemu spominu. Poslej bodo Notarjev turnir organizirali vsako leto. Letos se je turnirja udeležilo kar 33 ekip iz Medvoda in okolice.

Karel Notar-Kovač ima za razvoj kegljaškega športa v Medvodah res veliko zaslug. Član kegljaškega kluba je postal že leta 1962, ko so poleg elektrarne v Medvodah zgradili prvi stezi. V društvu je bil od tedaj zelo dejaven in leta 1972, ko je klub prerastel v društvo, je postal tudi njegov predsednik. To funkcijo je opravljal vse do prezgodnje smrti. V medvoško kegljaško društvo je danes včlanjenih več kot dvesto kegljačev, ekipe pa sodelujejo tudi v zelo kvalitetnih slovenskih ligah. Poleg velikega števila članov je spodbudno tudi to, da je v društvu precej ženskih mladincev, kar je vsekakor pogoj za razvoj tega športa, s katerim se lahko ukvarjajo vse generacije.

bp